

Libor Schröpfer – 50 let

Významného životního jubilea se 14. června 2013 dožívá Libor Schröpfer, významná osobnost nejen Západočeské ornitologie. Asi není třeba jej blíže představovat, ale přeci jen několik připomenutí není určitě ke škodě.

Ač narozen v Domažlicích, od narození bydlí v Holýšově. Už od počátku svého života měl zájem o vše živé, brouky, žáby, ptáky, savce. Již jako malí kluci jsme podnikali různé výpravy, např. k malému rybníčku nedaleko města, kde jsme chytali čolky a žáby. Tento jeho zájem ho neopustil ani v dalším životě a byl určujícím faktorem pro jeho další osudy. Velkou pomocí při poznávání okolní přírody byly pravidelné výlety s otcem Albertem na ryby k řece Radbuze. Prvním, kdo jeho talent rozpoznal, byla učitelka přírodopisu na Základní devítileté škole v Holýšově paní Bohunka Neumannová. Návštěvy jejího přírodopisného kabinetu, ukázky přírodnin a vycpanin, to vše mu učarovalo. Téměř osudové se stalo pořízení prvního dalekohledu, který vše vzdálené a nepoznané Liborovi přiblížil na dostatečně krátkou vzdálenost. Při studiu na Gymnáziu J. Š. Baara v Domažlicích (1977–

1981) potkává další inspirující osobnost, která jeho lásku ke všemu živému prohloubila – učitele a pozdějšího ředitele tohoto gymnázia, pana Jaroslava Tobiáše. V té době již veškerá jeho činnost směřuje k poznávání a pozorování ptáků. V roce 1979 vstupuje do České společnosti ornitologické.

Blíže spolupracuje s tehdejším studentem Přírodovědecké fakulty UK v Praze a rovněž holýšovským rodákem Oldřichem Buškem, který ho přivedl ke kroužkování ptáků. Po příchodu na Pedagogickou fakultu v Plzni (od roku 1981) se seznamuje s plzeňskými ornitology. Zejména Stanislav Beneda, významný český ornitolog, rozpoznal v Liborovi ornitologický talent a hned ho začal zvat na pravidelná setkání do plzeňské Besedy. Z této doby také pochází první ornitologická práce, která vyšla tiskem, o rozšíření moudivláčka lužního v Západočeském kraji. Vůbec literární činnost se stala jeho velkým koníčkem a zároveň výzvou. Krátkou dobu byl také vedoucím redaktorem speciálního ornitologického časopisu Buteo. V současné době vydává časopis Sluka (časopis Holýšovského ornitologického klubu) a Columba (periodikum Západočeské pobočky České společnosti ornitologické při Západočeském muzeu v Plzni). Kromě toho pracuje (nebo pracoval), v redakčních radách periodik Buteo a Slovak Raptor Journal. Jeho rukama prošly desítky článků zejména západočeských ornitologů pro periodika vydávaná Západočeským, Chebským a Karlovarským muzeem. Pro všechny tyto články psal recenzní hodnocení, a některé práce opakovaně. Dosavadním vrcholem je účast v autorském kolektivu, který vydal zásadní české ornitologické dílo – Atlas migrace ptáků ČR a SR. Rovněž se podílel jako spoluautor několika „druhových“ kapitol do reedice Fauny ČR, Ptáci 2 a 3.

Od začátku své ornitologické kariéry se zapojuje do nejrůznějších pracovních skupin České společnosti ornitologické (dravci a sovy, bahňáci, JPSP, Monitoring druhů přílohy I a další). Byl i na několika delších ornitologických expedicích, kam patří zejména dvě desetidenní cesty na německý ostrůvek Greifswalder Oie v Baltském moři v letech 2003 a 2004. Zde se nabízí trochu zavzpomínat. V roce 2004 jsme spolu vyrazili autem zn. Moskvič, který měl již něco za sebou. Po příjezdu na hraniční přechod Vojtanov, zhruba v půl jedné ráno, se nás němečtí celníci ptali, kam jedeme. Když jsme odpověděli, že jedeme do Peenemünde (což je asi 750 km), byli docela překvapeni. Po krátké prohlídce našich zavazadel a zkušebním poklepu na jistá místa našeho „kamaráda“ a odpovědi: „Gips, ha, ha“ nás pustili dál. Po cestě na nás lidé mávali jako na veterána a do přístavu Peenemünde, odkud nás měla odvézt loď na ostrov, jsme dorazili bez nejmenších problémů v 8,30 hod. ráno. I tam vzbuzoval náš skoroveterán obdiv. Spolu jsme byli také pozorovat tah včelojedů v Korutanech v Rakousku a v letošním roce na přelomu února a března jsme se zajeli podívat do Skotska.

Kromě ČSO je členem i několika společností zahraničních – Verein Sächsischer Ornithologen VSO (SRN), Verein Jordsand (SRN), Raptor Protection Slovakia

RPS (Slovensko), Raptor Research Foundation RRF (USA) a The Scottish Ornithologists' Club (SOC).

Vystupoval s několika desítkami přednášek a posterů na domácích, ale i zahraničních ornitologických konferencích. Mezi zahraniční patří zejména každoroční srazy spolku saských ornitologů VSO. Spolu jsme byli na mezinárodní konferenci o sýčkoví obecném v Champs-sur-Marne ve Francii v listopadu 2000. Nemohu nevzpomenout některé veselé zážitky, které se nám staly při této cestě. Vyzvali jsme z Plzně navečer autobusem, dostatečně zásobeni jedním plzeňským výrobkem. Měli jsme referát o výskytu sýčka obecného v jihozápadních Čechách s promítáním krátkého filmu z míst výskytu. Film jsme měli tehdy natočený ještě na kazetě VHS, což byl trochu technický problém, ale předáním patričního daru technické obsluhy konference se vše obešlo bez problémů. Referát jsme měli v němčině a tak jej jeden kolega tlumočil do angličtiny. No, trochu se to protáhlo. Nakonec vše dobře dopadlo.

Na těchto setkáních se setkal s mnoha významnými evropskými i zámořskými ornitology – K. Šťastný a K. Hudec z České republiky, A. Gamauf z Rakouska, F. Baierlein, J. Hölzinger, U. Köppen, W. Fiedler z Německa, U. N. Glutz von Blotzheim a C. Marti ze Švýcarska, E. Nikolenko z Ruska, K. Bildstein a J. Jackson z USA, Den Mather ze Skotska a mnoho dalších.

Samostatnou kapitolou je pak založení a vedení Holýšovského ornitologického klubu od roku 1999. Klub sdružuje západočeské ornitology, kteří se věnují odborným i ochranářským aktivitám v jihozápadních Čechách. Kromě vydávání spolkového časopisu Sluka sem patří organizování vycházek pro veřejnost, výzkumné programy věnující se vybraným druhům ptáků (sýc rousný, hohol severní, drozd kvíčala, ůhýk obecný), zpracovávání odborných posudků pro státní i nestátní organizace. Na podzim 2009 zorganizoval v Holýšově mezinárodní ornitologickou konferenci u příležitosti 10. výročí založení Holýšovského ornitologického klubu. V roce 2007 byla také založena a Ministerstvem kultury ČR zaregistrována Speciální ornitologická knihovna Holýšov. Ke konci roku 2012 má téměř 1000 knih a 400 odborných časopisů věnovaných převážně ptákům. Knihovna mění své materiály, zejména časopis Sluka, s několika desítkami nejrůznějších spolků, muzeí a škol v ČR i zahraničí (SRN, Slovensko, Rakousko, Lucembursko, Švýcarsko, Anglie, Norsko, Anglie, USA a Kazachstán).

Od počátku nového tisíciletí se Libor Schröpfer také velmi angažuje ve výboru Západočeské pobočky České společnosti ornitologické při Západočeském muzeu v Plzni, kde vykonává dlouhodobě funkci jednatele. Zde v této funkci se také zasloužil o zorganizování již tří Západočeských ornitologických konferencí s mezinárodní účastí v letech 2003, 2007 a 2012.

Libor je představitelem veselého, humorného a společenského člověka, který je často středem pozornosti a různými veselými příhodami, nejen ze svého za-

městnání, ale i odjinud baví své okolí. Nemusí se nutně jednat o domácí akce, např. na setkáních německých ornitologů je díky své výborné znalosti němčiny velmi oblíben.

Kromě ornitologie se také věnuje dlouhodobě komunální politice v Holýšově, kdy je jediným zastupitelem v Holýšově, který pracuje v Zastupitelstvu města nepřetržitě od roku 1990. V této funkci zejména podporuje mezinárodní spolupráci s oběma partnerskými městy – Kümmersbruck (SRN) a Port (Švýcarsko). Dalším koníčkem mu je sport, zejména kopaná. Od roku 1997 je členem Disciplinární komise Plzeňského krajského fotbalového svazu. Jako předseda se aktivně podílí také na práci v místním fotbalovém oddílu. Je také honebním starostou místního mysliveckého sdružení Lověna Holýšov.

Po vystudování Pedagogické fakulty v Plzni pracuje od roku 1986 na Obchodní akademii v Plzni jako učitel předmětů matematika a chemie. Zde se několikrát aktivně zúčastnil studentských výměn se školou podobného zaměření v Regensburgu. Je ženatý, s manželkou Hanou má dvě děti, dceru Terezu a syna Alberta.

Milý Libore, dovol, abych Ti, nejen jménem svým, ale i početných přátel, popřál k tomuto významnému životnímu jubileu všechno nejlepší a mnoho vitality do dalších let.

Pavel Růžek